

Ett förbättrat genomförande av MKB-direktivet
Regeringskansliets remiss dnr M2021/00596

Mark- och miljööverdomstolen lämnar följande synpunkter på förslagen.

Vad gäller förslagen om nya bestämmelser om tillgängliggörande av beslut om betydande miljöpåverkan i 6 kap. 26 § miljöbalken och 26 b § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd har Mark- och miljööverdomstolen uppmärksammat att det i förordningen preciseras att beslutet ska göras tillgängligt ”på webbplats eller på annat lämpligt sätt” medan det i miljöbalken endast anges att beslutet ska göras tillgängligt för allmänheten. Det framgår inte av promemorian vilket skälet är till de olika formuleringarna och varför det anses ändamålsenligt att i förordningstext reglera hur tillgängliggörandet ska ske.

I promemorian föreslås att 16 kap. 13 § miljöbalken förtydligas så att det framgår att miljöorganisationer får överklaga även andra tillsynsbeslut än sådana enligt 10 kap. miljöbalken. Den föreslagna formuleringen av lagrummet kan dock läsas som att klagorätten är begränsad till beslut som rör själva frågan om en verksamhet kan antas medföra betydande miljöpåverkan (beslut enligt regleringen i 6 kap. 26 § miljöbalken resp. nyttillkomna 26 b § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd). Mark- och miljööverdomstolen föreslår i stället att tillägget i 16 kap. 13 § miljöbalken formuleras ”...*eller som rör sådana anmälningsskyldiga verksamheter där tillsynsmyndigheten ska pröva om verksamheten eller åtgärden kan antas medföra betydande miljöpåverkan,...*”.

Bestämmelsen i den föreslagna 26 b § första stycket första meningen förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd är utformad på så sätt att den träffar alla typer av anmälda verksamheter. Bestämmelsen bör begränsas till handläggningen av anmälan för sådana verksamheter som avses i 26 a § samma förordning.

Mark- och miljööverdomstolen anser att förslagets konsekvenser för mark- och miljööverdomstolarna är otillräckligt belysta. Enligt promemorian kommer förslagen att innebära marginellt ökade kostnader för domstolarna. Flera av förslagen innebär dock skärpningar av lagstiftningen genom att anmälningsskyldighet eller tillståndsskyldighet införs för verksamheter som tidigare inte omfattats av sådana krav. Detta kan antas innebära fler överklagade beslut, både i tillsyns- och tillståndssärenden, inte minst när lagstiftningen är ny och t.ex. olika gränsdragningsfrågor måste prövas

rättsligt. Ett exempel på detta är den i förslaget tillkommande anmälnings- respektive tillståndsplikten gällande husbehovstäkter som kan antas medföra en ökad måltillströmning till mark- och miljödomstolarna när övergångsreglerna slutar gälla. Ett annat exempel är förslaget om ändring av 29 kap. 35 § miljöprövningsförordningen (2013:251) som innebär att fler verksamheter för att återvinna icke-farligt avfall för anläggningsändamål blir anmälningspliktiga.

Det kan alltså antas att antalet mål i mark- och miljödomstolarna kommer att öka betydligt på grund av förslagen. Det antal mål som beviljas prövningstillstånd (se promemorian s. 135) är i detta sammanhang inte en relevant parameter för hur den nya lagstiftningen kan påverka arbetsbördan i Mark- och miljööverdomstolen, då det kan kräva en omfattande arbetsinsats även att komma fram till ett beslut om att inte bevilja prövningstillstånd. Eftersom Mark- och miljööverdomstolen redan idag har ett ansträngt arbetsläge är det inte rimligt att anta att en ökad måltillströmning kan hanteras på ett effektivt sätt utan utökade resurser.

Mark- och miljööverdomstolen har, utifrån de utgångspunkter som domstolen har att beakta, i övrigt inte några synpunkter att lämna på förslaget.

I handläggningen av detta ärende har deltagit hovrättsråden Liselotte Rågmark och Katarina Berglund Siegbahn och tekniska rådet Yvonne Eklund. Föredragande har varit Susanne Schultzberg.

Liselotte Rågmark

Susanne Schultzberg